

Erdei „vadaskert”

Egy tavaszi nap meghívást kaptunk a Csanyikba. Nagy izgalommal indultunk útnak, hiszen még sosem voltunk Erdei iskolában. El sem tudtuk képzelni, hogyan tanulnak az erdőben. A fűszálakat számolják, a fák törzse a tábla, és bölcs bagoly a tanító? Mindenre fény derült.

A Csanyikban busz a fák között haladt és egy kismókus szaladt el mellette. Nagyon örültünk, mert ritkán látunk élő mókust. Tovább haladva a fák közül, váratlanul előbukkant egy épület, amely fából készült és nagyon szép volt. Megérkeztünk.

Leszálltunk a buszról és a kapun belépve, vaddisznók szaladgáltak a kerítésen túl. Nagyon érdekes volt ilyen közelről megismerni életüket. Töfi és Röfi kicsit már szelídebb, mint erdei testvéreik, de a sárban még mindig nagyon szeretnek dagonyázní. Milyen jó nekik, nem szidja meg őket az anyukájuk, ha koszosak lesznek.

Az épület előtt két kedves néni várt bennünket és meginvitáltak bennünket jó meleg gyógyteára. Nagyon jól esett, mert kicsit hűvös volt és az eső is szemerklélt. A tea mellé elfogyasztottuk szendvicseinket is. Jóllakottan indultunk szemügyre venni az állatokat, amelyek az épület mellett voltak. A lovakat sárgarépával és almával is megették, amit otthonról hoztunk magunkkal. A pacik hálából folyamatosan a kerítés mellett álldogáltak és várták a simogatásokat. A baromfiudvarban liba, kacsa, pulyka, tyúk szaladgált. A pulyka, mérgesen kiabált, amiért megzavartuk a nyugalmaát. Fűvel etették őket, de csak ritkán jöttek a közelünkbe, mert már szemezgettek eleget az ennivalójukból.

Az udvarról behívtak kedves vezetőink bennünket az épületbe is. Az emeleten nagyon sok állattal ismerkedhettünk meg. Sok színes rajz díszítette a falakat, amelyeket alig győztünk végig nézni. Ámulatba ejtő volt némelyik milyen élethűen ábrázolta a madarakat. Mi is nagyon szeretnénk ilyen jól rajzolni és más pályázaton részt venni. Nagyon sok, számunkra ismeretlen állat volt kitömve, amelyekről az erdei iskola dolgozóitól sok érdekességet megtudhattunk. Számunkra az egyik legjobb mégis a társas játék volt, amiben megmutathattuk tudásunkat a természetről. Jó dolog volt a sok kérdésre válaszolni és örültünk a győzelemnek. Az állatokkal való ismerkedés után kézműves foglalkozáson vettünk részt, amelyen foltos szalamandrákat készíthettünk, ami az Aggteleki Nemzeti Park címerállata. A mi kis hullónk még a száját is tudta mozgatni, nagyon aranyos lett. Nagyon boldogok voltunk, hogy haza is hozhattuk és megmutathattuk szüleinknek az elkészült alkotásainkat. Sajnos, ezután már indultunk haza, hiszen késő délutánra járt az idő. Szomorúak voltunk, mert nagyon jól éreztük magunkat. Észre sem vettük mennyi minden tanultunk, pedig egyetlen óránk sem volt.

Bár, elképzelésünk nem valósult meg, nem bölcs bagoly tanított és nem a fűszálakat számoltuk, de a buszon élményeink mesélése közben egyik társunk megjegyezte:

- Nagyon jó volt az erdei vadasparkban! Bárcsak máskor is eljöhethénk! – Bár nem vadaspark volt, de olyan sok vadállattal ismerkedtünk meg a nap folyamán akár az is lehetne.

Köszönjük, az erdei iskola dolgozóinak, hogy lehetővé tették számunkra ezt a feledhetetlen napot.

Zempléni Árpád Általános Iskola és Művészeti Iskola

2. osztálya